

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 10 martie 2015
(OR. en)

6731/15

**Dosar interinstituțional:
2014/0258 (NLE)**

**SOC 149
EMPL 76
MIGR 12
JAI 148**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: DECIZIE A CONSILIULUI de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1-4 din protocol privind aspectele referitoare la cooperarea judiciară în materie penală

DECIZIA CONSILIULUI (UE) 2015/...

din

**de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene,
Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930
a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1-4 din protocol
privind aspectele referitoare la cooperarea judiciară în materie penală**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Uniunea promovează ratificarea convențiilor internaționale în domeniul muncii, clasificate de către Organizația Internațională a Muncii (OIM) ca fiind actualizate, pentru a contribui la eforturile Uniunii de a promova drepturile omului și munca decentă pentru toți, precum și de a eradica traficul de persoane, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii. Protecția principiilor și a drepturilor fundamentale la locul de muncă reprezintă unul dintre aspectele esențiale ale acestor eforturi.
- (2) Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii, completată de protocolul din 2014, este o convenție fundamentală a OIM și are un impact asupra normelor care fac trimitere la standarde fundamentale de muncă.
- (3) În măsura în care Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii (denumit în continuare „protocolul”) acoperă domeniul protecției victimelor criminalității reglementat de articolul 82 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea a adoptat deja norme comune care acoperă acest domeniu într-o mare măsură, în special prin Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului². Protocolul ar putea aduce atingere respectivelor norme comune.

¹ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

² Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

- (4) Articolul 19 alineatul (4) din Constituția OIM, privind adoptarea și ratificarea convențiilor, se aplică și în cazul protocoalelor, care reprezintă un acorduri internaționale cu caracter obligatoriu, sub rezerva ratificării, și care sunt legate de convenții.
- (5) Uniunea nu poate să ratifice protocolul, întrucât doar statele membre pot fi părți la acesta.
- (6) Prin urmare, ar trebui ca statele membre să fie autorizate să ratifice protocolul, acționând împreună în interesul Uniunii, în ceea ce privește părțile care intră sub incidența competenței Uniunii în conformitate cu articolul 82 alineatul (2) din TFUE.
- (7) Articolele 1-4 din protocol conțin obligații referitoare la legislația Uniunii privind protecția victimelor criminalității. Prin urmare, dispozițiile respective intră în domeniul de aplicare a părții a treia titlul V din TFUE, în special articolul 82 alineatul (2).
- (8) Articolul 82 alineatul (2) din TFUE reprezintă singurul temei juridic pe care ar trebui să se bazeze prezenta decizie. Protocolul, în special articolul 4 din acesta, se referă, de asemenea, la statutul de rezident al victimelor muncii forțate sau obligatorii, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a le permite respectivelor victime să aibă acces la căi de atac adecvate și eficiente. Cu toate acestea, acest obiectiv, care are legătură cu articolul 79 din TFUE, are doar un rol accesoriu, în timp ce obiectivele asociate articolului 82 alineatul (2) din TFUE pot fi calificate ca reprezentând scopul și componenta predominantă.
- (9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii și nu are obligații în temeiul acesteia.

- (10) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Directivei 2011/36/UE și al Directivei 2012/29/UE, și participă, prin urmare, la adoptarea prezentei decizii.
- (11) Statele membre ar trebui să fie autorizate să ratifice protocolul privind aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală prevăzute la articolele 1-4 din acesta. Părțile protocolului care țin de competența conferită Uniunii, altele decât părțile referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, vor face obiectul unei decizii adoptate în paralel cu prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Statele membre sunt autorizate să ratifice Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii, în ceea ce privește părțile cuprinse la articolele 1-4 ale protocolului, care intră în sfera de competență conferită Uniunii Europene prin articolul 82 alineatul (2) din TFUE.

Articolul 2

Statele membre ar trebui ia măsurile necesare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea depunerii instrumentelor de ratificare a protocolului pe lângă directorul general al Organizației Internaționale a Muncii cât mai curând posibil, de preferință înainte de 31 decembrie 2016.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele